

СТАНОВИЩЕ
на Асоциация на индустриалния капитал в България
по проекта на
Стратегия за развитие на държавната администрация до 2020 г.

Предоставеният на нашето внимание проект на Стратегия за развитие на държавната администрация до 2020 г. е удачно изграден, добре структуриран и разработен в съответствие с потребността от съвременна, висококвалифицирана, мобилна и адекватно оценена администрация.

Удовлетворени сме от представения ни проект и се надяваме, че ще бъде реализиран на практика - нещо, за което като представителна на национално равнище работодателска организация сме готови да съдействаме с нашите възможности и подкрепа.

Бихме отправили препоръки, насочени към акцентирание на някои от най-важните за нас предизвикателства:

1. Споделяме изцяло неудовлетвореността от съществуващата практика на оценка на въздействието и потребността от решителна промяна (на стр. 6 и 7). В тази връзка по наше виждане оценката на въздействието не следва да се ограничава само до последваща. За нас по-съществена като значение е предварителната оценка, дотолкова, че извършването ѝ следва да е задължително. Така могат да бъдат преодолені възможни проявления на поръчково нормотворчество, което да има сериозни вредни последици за бизнеса и средата за бизнес като цяло. Предварителната оценка на въздействието следва да се прилага за всеки един конкретен случай и законопроекти, за които не е изготвена такава, да не бъдат допускани до разглеждане от НС. Освен това е важно да има предварителна яснота по какъв начин ще се отрази във финансово отношение предлаганият нормативен акт на бизнеса и гражданите, както и каква административна тежест ще окаже върху тях допълнително. При извършването на оценката на въздействието трябва да се взема под внимание и общата цел на ЕС и България за намаляване и облекчаване на

административната тежест, тъй като в много случаи именно тя е водещ мотив за наличие на неформална икономика.

2. Основната цел на административната реформа - намаляване на административната тежест, предполага намаляване на броя на лицензионните и разрешителните режими. По тази причина предлагаме вписване на всички лицензионни и разрешителни режими в общ публичен регистър, който да бъде достъпен за всички, както и за въвеждане в практиката на следните принципи:

- 2.1. Всеки орган/институция, въвел и/или администриращ отделен регистрационен или лицензионен режим, да мотивира:

- законосъобразността на съществуването на конкретния режим;
- необходимостта от съществуването на конкретния режим;
- целесъобразността на съществуването на конкретния режим;

- 2.2. При невъзможност за изпълнение на което и да било от горното, конкретният режим да се отменя.

Известно е, че към момента съществуват стотици режими, непредвидени в закон, което е в нарушение на член 4 от ЗОАРАКСД. Възприемането на предлагания от нас подход ще доведе както до премахване на незаконосъобразни режими, така и на нецелесъобразни такива. Не на последно място подобен подход би имал и превантивна функция относно въвеждане на нови режими и изисквания, които да препятстват извършването на стопанска дейност.

3. Визираният (на стр. 7) принцип на мълчаливо съгласие следва не само да бъде разширен като обхват, но същевременно следва да бъде ограничено приложното поле на принципа на мълчаливия отказ, до степен, че където не е наложително прилагането му – да отпадне като възможност. В тази връзка отчитаме, че през последните години тази позитивна взаимобвързаност (разширяване на приложното поле на мълчаливото съгласие и стесняване на това на мълчаливия отказ) се прилага в българската практика. Нормативните актове, уреждащи възможното прилагане на мълчаливо съгласие, вече преобладават спрямо тези, даващи възможност за мълчалив отказ, което категорично е позитивно за нас. С оглед на разширяване на приложното му поле е необходимо мълчаливото съгласие да действа по презумпция - т.е., ако изрично в закон не е уговорено друго
4. На стр. 9 е акцентирано върху това, че „България ще продължи да осигурява подкрепа за проекти и мерки за финансиране на НПО както от държавния бюджет, така и със средства от оперативните програми“. В тази връзка следва да се има предвид, че социалните партньори понастоящем са конкретен бенефициент само по ОП “Развитие на човешките ресурси“. Виждането ни е, че ангажираността на социалните партньори в усвояването на средства по оперативните програми следва да бъде увеличена значително. Подобна позиция е официална за партньорите на

европейско равнище, като дори се визира процент от средствата, предназначен за подкрепа на социалния диалог.

5. По отношение на предвиждания аутсорсинг на функции от администрацията към бизнеса (на стр. 23), считаме, че трябва да се имат предвид по-скоро представителните браншови организации, а не толкова отделни фирми. Така ще се ползва по-добре натрупаната с години експертиза, която имат тези организации в една или повече икономически дейности. По сходен начин стои и въпросът с прехвърляне на публични функции към частния сектор.